

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213204147
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213204147.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Lawyer Partners a.s., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 35 944 471, zastúpeného Advokátska kancelária Chabadová, s. r. o., Pri starej prachárni 13, 831 04 Bratislava, proti žalovanému Q. Y., N.. XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému ustanoveným opatrovníkom Jozefom Chrenkom, zamestnancom Krajského súdu v Prešove, o zaplatenie 1,33 € takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1,33 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Tunajšiemu súdu bola 24.7.2006 doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1,33 € titulom nezaplatenia koncesionárskych poplatkov za november 2004.

Žalobca predmetnú pohľadávku voči žalovanému nadobudol od svojho právneho predchodcu - Slovenského rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava, a to na základe verejnej obchodnej súťaže na postúpenie pohľadávok, pričom ešte dňa 20.10.2005 (pred podaním žaloby) právny predchodca žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky žalobcovi a zároveň ho vyzval na úhradu nedoplatku.

Keďže žalovaný uvedenú sumu neuhradil, obrátil sa žalobca na súd a svoj nárok odôvodnil neplnením povinností žalovaného, ktoré mu vyplývali zo zákona č. 212/1995 Z. z.

o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov v znení účinnom v relevantnom čase (ďalej len „zákon o KP“).

V priebehu konania súd pod č. k. 5Ro 200/2013-9 vydal dňa 13.06.2013 platobný rozkaz, ktorý bol uznesením sp. zn. 5Ro 200/2013 zo dňa 15.05.2014 zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Vzhľadom na to, že súdu sa nepodarilo zistiť aktuálny pobyt žalovaného, uznesením sp. zn. 2C 50/2014 zo dňa 08.10.2014 mu ustanovil opatrovníka pre toto konanie - Jozefa Chrenka, zamestnanca Krajského súdu v Prešove.

Opatrovník žalovaného sa k žalobe písomne nevyjadril.

V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 1,33 € s prísl., a teda ide o drobný spor podľa § 200 ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). S poukazom k uvedenému súd dňa

25.02.2015 v súlade s § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 17.02.2015.

Podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 OSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže boli splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania, súd tak učinil, pričom rozhodol na základe oboznámenia sa so žalobou, výzvou na úhradu nedoplatku, potvrdením o postúpení pohľadávky, výpisom nedoplatkov žalovaného, ako aj s ďalšími na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi.

Pri rozhodovaní súd vychádzal z relevantnej právnej úpravy:

Podľa § 3 ods. 1 a 3 zákona o KP platiteľom poplatkov je fyzická osoba, ktorá prijímač vlastní, samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve, a právnická osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve. Platiteľ poplatku je povinný zaplatiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku vo výške ustanovenej týmto zákonom do 15. dňa v mesiaci.

Podľa § 3 ods. 5 písm. b) zákona o KP namiesto vlastníka prijímača je povinný platiť poplatok ten, kto má prijímač na území Slovenskej republiky v držbe, ak tu vlastník nemá sídlo alebo trvalý pobyt.

Podľa § 3 ods. 6 zákona o KP povinnosť zaplatiť poplatok vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po tom, ako platiteľ poplatku nadobudol prijímača a skončí sa posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikla povinnosť platiť poplatok.

Podľa § 3 ods. 8 zákona o KP platiteľ poplatkov podľa odsekov 1 až 4 je povinný vyberateľovi poplatkov oznámiť vyberateľovi poplatkov do 15 dní vznik povinnosti platiť poplatok, a to aj v prípade, ak mu táto povinnosť vznikla opäť po predchádzajúcom uplatnení zániku povinnosti platiť poplatok, s uvedením mena, priezviska, rodného čísla a adresy trvalého bydliska; oznámiť do 30 dní zmenu trvalého bydliska, zmenu priezviska fyzických osôb. Povinnosť platiť poplatok zaniká, ak sa prijímač zničí alebo je neopraviteľný, ak prijímač predá, daruje alebo zverí na dlhodobé používanie inej fyzickej osobe.

Podľa § 4a ods. 1 zákona o KP mesačná výška poplatku za používanie rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 40 Sk (1,327 €).

Podľa § 8 ods. 1, 2 a 3 zákona o KP ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3 a 8 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 a 3, je v omeškaní so zaplatením poplatku. Ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6), vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona. Ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 125 OSP za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V tejto súvislosti považuje súd za podstatné uviesť, že pri skúmaní príloh návrhu na začatie konania, a tým zároveň pri skúmaní aktívnej legitímácie žalobcu, ktorú preukazoval Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.7.2005 a Realizačnou zmluvou z 20.9.2005, súd nezaujal výslovne formálny prístup, ale riadiac sa aspektom materiálnej ochrany práv, prihliadol na všetky dôkazy, ktoré žalobca k svojmu návrhu pripojil v elektronickej podobe. Tieto sú v súčasnej dobe pripojené k žalobe v listinnej podobe.

Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal postúpenie pohľadávky voči žalovanému predložením Výzvy na úhradu nedoplatku a oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré právny predchodca žalobcu adresoval žalovanému (list z 20.10.2005), Potvrdením o tom, že právny predchodca žalobcu preukázal postúpenie pohľadávky voči žalovanému, Výpisom nedoplatkov žalovaného s evidenčným číslom XXXXXXXXXXXX, ktoré je zhodné s variabilným symbolom na Potvrdení s uvedením mena žalovaného, ako aj Protokolom o odovzdaní hmotného nosiča informácií so zoznamom postúpených pohľadávok k Realizačnej zmluve č. 1 zo dňa 20.9.2005.

Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 148/08 z 24.6.2008 bolo vyslovené porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces pre odmietnutie jeho podania urobeného elektronicou formou podpísaného zaručeným elektronicou podpisom. Riadiac sa týmto nálezom a vychádzajúc z podstaty § 120 ods. 1 OSP, z demonštratívneho výpočtu dôkazov podľa § 125 OSP, ako aj z § 153 ods. 1 OSP súd považoval dôkazy pripojené k žalobe za také, ktoré preukazujú tvrdenia žalobcu. Súd nemal pochybnosti o uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom vo forme, ktorú predpokladá § 524 a násl. OZ. Navyše uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom je z dôvodu medializácie prípadu všeobecne známou skutočnosťou.

Súd konštatuje, že aktívna legitímácia žalobcu je v tomto prípade preukázaná postúpením pohľadávky (Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok z 15.7.2005 a Realizačná zmluva z 20.9.2005), ktorú právny predchodca žalobcu - Slovenský rozhlas ako postupca podľa § 524 a násl. OZ postúpil na žalobcu (predtým BSP Lawyer Partners a. s.) ako postupníka. Listom z 20.10.2005 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky (§ 526 ods. 1 OZ) a súčasne ho vyzval na zaplatenie nedoplatku.

Podľa názoru súdu mal žalobca ako legitímny vlastník pohľadávky právo domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Totiž § 8 ods. 3 zákona o KP je potrebné vykladať v tom zmysle, že ukladá povinnosť Slovenskému rozhlasu a Slovenskej televízii v prípade omeškania so zaplatením nedoplatku na

koncesionárskom poplatku vymáhať ho súdnou cestou. K tomuto záveru dospel súd jednoduchým gramatickým výkladom tohto ustanovenia, ktoré jednoznačne obligatórne určuje: „Ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.“

Znenie tohto zákonného ustanovenia však neznamená, že ten, kto je vlastníkom pohľadávky voči neplatičovi koncesionárskych poplatkov, sa nemôže domáhať úhrady svojej pohľadávky súdnou cestou, ak ten, kto je v omeškaní s jej platením, neprevzal písomnú výzvu na úhradu nedoplatku, navyše ak v tomto prípade nie je zákonom stanovená lehota, v akej je od doručenia výzvy potrebné uplatniť nárok súdnou cestou. Ak by sa toto zákonné ustanovenie interpretovalo takýmto spôsobom, znamenalo by to zásah nielen do procesných práv oprávneného subjektu (podať žalobu na súde), ale aj zásah do práv hmotného charakteru, ktorým vlastnícke právo nepochybne je. Zo záruk podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd môže profitovať aj vlastník majetkovej hodnoty vrátane pohľadávky, o ktorej môže tvrdiť, že má aspoň legitímnu nádej na jej zhmotnenie (rozsudok ESĽP vo veci PINE VALLEY DEVELOPMENTS LTD. a iní v Írsko z 29. novembra 1991 a rozsudok ESĽP vo veci PRESSOS COMPANIA NAVIERA S. A. a iní v Belgicko z 20. novembra 1995).

Určujúcim pre súd bolo teda zistenie, že právny predchodca žalobcu postupoval podľa § 8 zákona o KP, pretože pre nezaplatenie koncesionárskych poplatkov za vyššie uvedené obdobie zaslal žalovanému písomnú výzvu na úhradu nedoplatku a oznámenie o postúpení pohľadávky. To znamená, že pred podaním žaloby na súd tu existovala vôľa právneho predchodcu žalobcu domôcť sa uspokojenia svojej pohľadávky zaslaním výzvy na jej úhradu. Ako vyplýva z obsahu spisu, právny predchodca tak učinil 20.10.2005 a až následne sa žalobca domáhal uspokojenia svojej pohľadávky voči žalovanému na súde (žaloba podaná 24.7.2006).

Súd konštatuje, že v priebehu konania vykonal opatrenia na zistenie pobytu žalovaného, avšak bezúspešne, a preto mu v záujme ochrany jeho práv ustanovil opatrovníka. Ten sa vo vzťahu k nároku žalobcu nevyjadril a súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčali pre záver o tom, že pohľadávka žalobcu nie je opodstatnená.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a pridržiavajúc sa citovaných zákonných ustanovení, ako aj prezentovanej judikatúry Ústavného súdu SR a ESĽP súd ustálil, že žalovaný ako poplatník - fyzická osoba bol v zmysle § 4a ods. 1 s poukazom na § 3 zákona o KP povinný platiť koncesionársky poplatok za rádiový prijímač v sume v sume 1,33 € (40 Sk) mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci. Túto povinnosť mal, hoci by ho mala v držbe iná osoba, pretože mal a aj v súčasnej dobe má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky [a contrario § 3 ods. 5 písm. b) citovaného zákona] predtým na ul. Ľ. XX, A., a od 08.09.2004 na ul. Š. X, A.. Pokiaľ ide o adresu Ľ. XX, A., túto žalobca uvádza vo svojom návrhu a s ňou zároveň spája aj svoj nárok. V tomto prípade ide o zákonnú povinnosť žalovaného, ktorá ho zaväzovala plniť právnomu predchodcovi žalobcu a ktorej sa mohol zbaviť, ak by bol právnomu predchodcovi žalobcu oznámil skutočnosti podľa § 3 ods. 8 zákona o KP, a teda že došlo k zmene jeho trvalého pobytu. Žalovaný tak neučinil a v priebehu konania neboli produkované žiadne dôkazy o opaku. V tejto súvislosti považuje súd za dôležité pripomenúť známu právnu zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdelým, nie spiacim patrí právo).

Keďže žalovaný neplnil to, čo mu ukladal zákon o KP a súd nezistil skutočnosti, ktoré by spochybňovali dôvodnosť nároku žalobcu, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1,33 €.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, súd rozhodol v súlade s § 150 ods. 2 OSP s poukazom na § 200 ea OSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný a ktorému by inak v súlade s § 142 ods. 1 OSP patrila náhrada trov konania, túto mu nepriznal. Žalobca si trovy konania vyčíslil v žalobe sumou 81,79 € (2 464 Sk, t. j. 1 964 Sk trovy právneho zastúpenia a 500 Sk súdny poplatok). V danom prípade ide nepochybne o drobný spor, pretože uplatňovaný nárok žalobcu nepresahuje sumu 1 000 €. Podľa názoru súdu je

uplatňovaná náhrada trov konania neprimeraná voči pohľadávke. Z tohto dôvodu súd pristúpil k aplikácii § 150 ods. 2 OSP a hoc aj úspešnému žalobcovi v drobnom spore náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.